

CÂY CỎ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ o & Nguy n Th ch-H n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Tôi đ ng ngay t i Ngã Ba Hàm R ng. Bu i tr a n ng chang chang...

Th nh tho ng m t c n gió n i lên cu n theo nh ng đám b i đ mù tr i. Ng i tài x c a h n g du i ch ch y đ n bên tôi th c m c:

- Anh ki m cái gì th ? con đ ng tr c m t đi v h ng Phú Nh n mãi đ n Banmêthu t, bên trái là ngõ v qu n l Phú Thi n và t nh Phú B n, còn đ ng sau là con đ ng mình m i t Pleiku ra đây. Anh mu n đi đâu thì c cho tôi bi t, tôi s đ a anh đ n n i đ n ch n.

Tôi th m nghĩ:

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

- Dù đã lâu tôi nhớ như thế nào làm sao quên được. Mình đã chôn vùi một đóa hoa búp măng i rừng núi này. Quang cảnh nhợt nhạt, chỉ có tiêu diêu u huyền mà thôi. Con đường trải sỏi nhòa có những u gà huyền ảo, vắng vẻ huyền ảo, hàng quán xơ xác hẻo lánh.

Tôi trở lại bằng qu:

- Tôi đang chụp hình.

- Tôi đâu thấy anh mang máy hình ?

- , chụp hình trong đêm u huyền mà.

Ngồi tài xế há hốc mồm ra ngạc nhiên, anh ta nói tôi bấm trong miệng nhúng nhúng để cho tôi nghe rõ:

- Mọi ông nói Việt kiều u thật là tôi cảm.

Tôi leo lên xe và hỏi người tài xế chớ y và phía quố Phú Nhuận. Chiếc Xe mớ n của hãng du lịch tống đi còn mới, lòng lái lao về phía trước, lúc nghiêng qua trái, lúc lách qua phải để tránh những khúc đường búp măng của đường sá chập chồi. Mà có lẽ sự chập chồi bao giờ được sắp sạ của nã. Hàng trăm thế chuyên quan trọng huyền diệu ta chớ ng thềm để ý thì xá gì một con đường xa xôi hẻo lánh này. Đám mớ tài xế đánh vọt về chiếc xe và con đường, tôi thấy huyền ảo chìm vào vắng ...

Ngày ấy đã xa tôi nhớ.

CÂY CÀ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Tôi mới đến vùng này, là một Thị trấn Ủy trấn măng v&a đ&i v& đ&n v& mới thành lập. Tiểu Đoàn mới, sĩ quan đến binh lính, hầu hết là những thành phần khó s&i t& các đến v& khác giới v&. Dĩ nhiên tôi cũng ở trong thành phần bắt h&o đó. Tôi miền biển đến lên miền núi và chuyển mới t& đám quân mới đến mới thành phần. Tôi còn đang bước những bước đi chuyển công tác ngh& chuyển thì phải tung ra chiến đấu. Ngày nay, cũng trên con lộ này, tôi đến hai con Gà C& Đ&i Pháo 105 ly đến y&m trấn cuộc hành quân trấn thắng v&n tái chiếm quận Phú Nhuận mà Bộ Quân v&a mới tràn ngập đêm hôm trước.

Ngã ba này bình thường có vài quán cóc l&o t&o đ& bán đồ ăn thức uống cho xe đ&o chuyển đ&ng Pleiku - Phú B&n hay Pleiku - Banmethuot. Hôm đó dân chuyển lo&n t& Phú Nhuận ra r&t đông, t& những làng Th&ng, h&c mới khu dinh đến và dân làm ăn buôn bán chung quanh quận. Dân chúng chuyển lính đi tái chiếm quận, h& r&t mới r&, ng&ng h&i thăm, ng&ng cho quà bánh. Đ&i l&i, đám lính t&ng dân chúng thu&c lá và những đ& h&p Quân Tr&p V&. Dân quận xa xôi cũng nghèo khổ lính v&y thôi.

Tôi sáng sớm, lo đ&c thức t&i đến, s&a so&n xe c&, đ&i bác, hàng trăm th& phải làm cho một cuộc trấn thắng v&n, cho nên bao t& còn trấn r&ng. Phi c& câu súng đến bác phải xin t& căn c& M& Quy Nhuận lên, nên chuyển cũng còn lâu. Tôi r& anh chàng Chu&n Ủy Trung Đ&i Phó kiêm Đ& Lô vào quán bên đ&ng ki&m cái gì lót b&ng. Dân quận l& bu l&i h&i thăm tình hình, chuyển nào có th& v& quận đ&ng c&? Đánh nhau có lâu không? Toàn những câu hỏi mà chuyển có Tr&i mới trấn l&i đ&ng c&.

- M&y anh &y đi giới thiệu quận Phú Nhuận phải không ông chuyển.

- Tôi đoán v&y, cô chuyển hỏi mới v&ng coi.

Tôi quay l&i, ng&ng v&a hỏi là một thị trấn mới đôi mới, nàng mới c& áo dài trấn h&c t&o đang hỏi thăm ng&ng chuyển quán, tôi hỏi l&i cô gái:

- Sao cô đoán t&i này đi giới thiệu Phú Nhuận?

- Em mới t& Tuy Hòa lên Pleiku hôm qua. Sáng nay đáp xe đ&o vô quận, không ng&ng k&t t& sáng

CÂY CỜ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

đ&n gi&.

- Cô cũng & qu&n Phú Nh&n sao ?

- Em d&y & tr&ng ti&u h&c Phú Nh&n, còn nhà em & Tuy Hòa.

- Cô nên v& Pleiku ki&m ch& ng& đ& qua đêm nay.

- Em không có ai quen & Pleiku c&, v& l&i em nóng lòng không bi&t nhà c&a, tr&ng &c ra sao ?

- Cô có lo l&ng thì cũng ch&ng làm gì đ&c, t&t h&n h&t là ki&m ch& nào ngh& đ& qua đêm nay, ch& gi&i to& xong m&i v& đ&c.

- Đám h&c trò c&a em ch&y ra đây cũng đông l&m, em không th& b& chúng đ&c. À này các anh đ&ng pháo vào tr&ng h&c nghe.

Tôi v& vai Châu Đ& Lô v&a c&i v&a nói:

- Cái đó cô ph&i nh& ông Châu m&i đ&c, &ng ch& đâu là n&i đó thành bình đ&a.

Châu v&i lên ti&ng:

- Tr&ng c&a cô giáo t&i này không dám đ&ng t&i.

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Tôi ch& đi& u Châu:

- B&n h&a m&t mình ch& không có tôi can đ& trong đó đâu nghe. À này gi& mình nói chuy&n mà quên gi&i thi&u. Tôi tên L&p, anh b&n này tên Châu. Th&a quý danh cô là ...

- Em tên là Qu&nh Hoa, các anh h&a là ph&i gi& i&i đó à nghe !

Tôi ch&c gh&o Qu&nh Hoa:

- N&u t&i này gi& i&i h&a thì Qu&nh Hoa ph&i đ&n cái gì m&i đ& c ch& ?

Tôi nhìn ng& i con gái n&c da tr&ng h&ng, m&n màng nh& tr&ng gà bóc, đôi môi đ& nh& cánh bích đào, c&p m&t to đen l&y trông th&t thông minh lanh l&, mái tóc th& ph& xo& ngang l&ng, n&c c&i t&i nh& hoa v&i hàm răng đ&u đ&n nh& nh&ng h&t b&p v&a đ& l&n. Nhìn Qu&nh Hoa đ&ng gi&a đ&m h&c trò nhà quê lem lu&c b&n th&u, tôi có c&m t&ng nàng là bà tiên giáng tr&n, đang c&m cây đ&u th&n gõ trên đ&u đ&m chúng sinh đ&y đau kh&. Nàng r&t b&o đ&n tuy h&i lo l&ng, nh&ng không có cái e l& nh& nh&ng cô gái x& kinh k&. Tôi t& nh&:

- Bông hoa v&ng gi& này sao i&i m&c c& ch&n r&ng hoang mông qu&nh này nh& ?

Qu&nh Hoa th&y tôi nhìn cô chăm chú, có v& m&c c& đôi má càng h&ng hào thêm, còn đang phân vân ch&a bi&t tr& i&i ra sao, Châu v&i đ&ng ngh&:

- Thôi b&a nào gi&i to& xong, đ&i t&i này m&t b&a c&m nhà quê đ& c không Q&nh Hoa ?

- Em n&u ăn đ& l&m, nh&ng em s& đ&i các anh m&t ch&u bún bò Huế , đ& c không ?

CÂY CỜ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Tôi làm b& nu&t n&&c mi&ng:

- Ôi chào, ch&a đánh mùi mà đã th&nh d&i r&i.

Có ti&ng tr&c thẳng t& xa v&ng l&i. Tôi t& gi& Qu&nh Hoa r&i v&i v& đ&c thúc anh em binh lính đ& cu&c di chuy&n đ&&c mau chóng. Bình, anh chàng tài x& xe jeep c&a tôi ch&y l&i h&i:

- Mình c&n v& h&u c& l&y thêm gì n&a không Ông Th&y ?

- Ch&c đ& r&i, v& l&i cũng không còn k&p n&a.

Tôi móc túi đ&a cho Bình m&t ít ti&n l& và nói:

- Em vào trong quán mua vài gói mì và m&t h&p trà, t&i nay mình ăn m&ng chi&n th&ng.

- Bình c&m ti&n, nheo m&t ch&c tôi:

- Cái cô h&i này coi b& ch&u đèn Ông Th&y l&m r&i đó nghe.

Tôi th&y thích thú trong lòng nh&ng cũng làm b& ch&ng ch& :

- Con gái đ&i nay đ&y đ&a l&m khó mà l&&ng đ&&c.

Tr&i b&t đ&u đ& m&a lâm râm khi tr&c thẳng v&a b&c hai kh&u đ&i bác. Tôi nhìn b&u tr&i đen

CÂY CÀ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

---

nghe t mà ái nghe i cho nghe ng giới phút nguy hiểm gian lao sắp tới vì tôi và phải chiến đấu với địch quân và phải yểm trợ cho quân bạn ngay tới phút đấu trong thời tiết mưa gió bão bùng này. Nghe công n mưa trên miền núi th&ng dai d&ng và mang theo gió l&nh th&m đ&n t&n x&ng t&y c&a nghe ng& i lính Pháo Thủ , và thi&u ăn và phải làm việc c&c nh&c. Tôi th&m hỏi li&u đêm nay trận thắng có k&p đ& quân đ& b&o và hai con gà c& c&a mình không ?

Hai khẩu đ&i bác cùng với 4 túi đ&n 105 li và chiếc xe Jeep đ&c th& xu&ng m&t ng&n đ&i trận. Đ&i c&n mưa t&m t& , đ&t đ& l&y l&i, đ&ng pháo th& tho&ng t& làm việc: H&i h&c đ&y hai khẩu pháo l&i g&n nhau, khuôn v&c đ&n đ&c, đ&ng cây truy&n tin, nh&m h&ng súng. Ch& trong vòng n&a tiếng đ&ng h&, Nghe trái đ&n đ&u tiên đã đ&c g&i đi liên t&c đ& đ&n bãi đáp cho hai tiểu đoàn B& Binh đ& b& xu&ng m&c tiêu.

Tr&n tái chiến m qu&n Phú Nhuận hôm đó đã thành công hoàn toàn nghe Châu Đ& Lô đã b& th&ng ng&n ng, m&t m&nh đ&n B40 c&a đ&ch quân đã ch&c m&t l& l&ng l&n b&ng c&a h&n. Toán Pháo Binh đ&c di chuyển n v& phía sau qu&n hành chánh đ& sẵn sàng y&m trợ cho l&c l&ng b&o và qu&n.

M&t buổi sáng, sau khi s&a sang tuy&n phòng th& t&m đ&nh, tôi ghé thăm Qu&nh Hoa. Ngôi tr&ng ch& b& th&t h&i nh&. Anh em quân nhân trong qu&n đang giúp tay s&a sang nghe ch& b& tàn phá. Tôi đ&n bên l&p h&c c&a Quỳnh Hoa, n&ng đang say s&a t&p hát cho các em nh&. Có tiếng m&t em bé báo đ&ng:

- Th&a cô có Ông Lĩnh t&i ki&m.

Nàng quay l&i, g&t đ&u chào. Tôi && m th& xem nàng còn nh&n ra tôi không:

- Ông Lĩnh kính chào Cô Giáo, Cô Giáo còn nh& Ông Lĩnh này không ?

Nàng không th& nh&n c& i đ&c l&i đi&u c&t c&a tôi, nghe cũng không ch&u thua:

CÂY CỜ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

- Ông Lính đi đâu mà ở c vô đây ?

- Ông Lính đi ở c vào Thiên Thai đó , không biết Tiên Nữ có cho Ông Lính xem r&ng Đào Tiên không.

- Ông Lính t&nh ở đi, đây là ch&n ph&m t&c, đâu có nàng Tiên nào đâu.

- Ch& Qu&nh Hoa không phải là Tiên sao?

Nàng nghe tôi khen không kh&i e th&n:

- Anh L&p làm Quỳnh Hoa m&c c& quá hà! Ng&đ&i ta x&u nh& ma mà so sánh v&i Tiên, anh có m&ng& không đ&y? Anh Châu có kh&e không anh L&p?

- Châu b& th&ng n&ng đang n&m & quân Y v&n Pleiku.

- Tr&i &i, có nguy hi&m &m không anh?

Th&y m&t Quỳnh Hoa bị n s&c, tôi th&y h&i ganh v&i b&n mình, nh&ng v&i tr&n an:

- Ch&c không đ&n n&i nào, nh&ng phải n&m nhà th&ng m&t th&i gian.

- Hôm nào anh có đi thăm anh Châu cho em đi theo v&i nghe.

CÂY CÀ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Tôi t&nh th&m sao n&ng d&xúc c&m nh&v&y n&n h&a đ&i cho xong chuy&n:

- Cu&i tu&n tôi ph&i v&h&u c&nhân ti&n ghé đ&n Qu&nh Hoa đi thăm Ông Châu luôn th&, cô có ch&u không ?

- Gia đ&nh &nh đã bi&t ch&a v&y anh L&p ?

- Gia đ&nh &nh & Pleiku đã đ&c thông báo r&i.

Tôi h&i thăm qua loa v&tr&ng &c và gia c&nh c&a n&ng r&i v&i v& cáo lui, h&n g&p l&i sáng th&B&y. Quỳnh Hoa hi&n &tr&t&i nhà bà Hi&u Tr&ng, m&t ng&i b&n cũ c&a gia đ&nh n&ng. Ch&ng Bà cũng là m&t c&u quân nhân gi&i ng&, có ti&m t&p hóa ngoài ch&.

Sáng th&B&y, Tôi cho t&p h&p Trung Đ&i, giao doanh tr&i cho Ông Th&ng Sĩ Th&ng V&r&i h&i đ&am quân xa chu&n b&xe c&v&h&u c&l&nh l&ng th&c và đ&n đ&c. Tôi g&i Bình vào văn phòng r&i đ&n:

- Bình à, coi l&i xe c&, xăng đ&u đ&y đ&, b&a nay mình v&h&u c&đ&ng th&i ghé thăm ông Châu luôn th&. À hôm nay có m&t ng&i b&n xin q&a giang n&a nghe.

- Ai v&y Ông Th&y ?

- Cô giáo b&a mình g&p ngoài Ngã BA Hàm R&ng đó nh& không em.

- &, v&y em ph&i r&a xe cho th&t s&ch m&i đ&c.

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&#o & Nguy&#n Th&#ch-H&#n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

- Lính tác chiến mà chú mày làm như lính thành phố không bằng, không sợ tí hiêu củ nó c&#i sao ?

- S&#c m&#y mà tí nó dám c&#i Th&#y Tr&# mình.

Tôi ghé l&#i nhà Quỳnh Hoa, nàng đã chờ sẵn, v&#n chỉ c áo dài trắng hôm nào. Nét mặt vui vẻ, n&# c&#i t&#i như hoa hồng m&#i duyên dáng làm sao chứ ! Nàng bước ra cửa đón tôi:

- Chào anh, mời anh vào trong nhà uống miếng nước đã.

- Chào cô Quỳnh Hoa, cảm ơn cô đã khi khác, thôi chúng ta lên phòng ngủ k&#o tr&#.

Đ&#n hiêu củ, tôi nh&#n tiếp liêu r&#i h&#n t&#t c&# t&#p trung lúc 2 giờ chiều đi tr&# ra Phú Nhuận. Tôi chờ Quỳnh Hoa vào bình yên. Châu vẫn còn thi&#p trong giấc ngủ mê, khuôn mặt trắng b&#ch, h&#i th&#y u&#t. Tôi có cảm thấy ng&#n ch&#t đang lơ ng&#ng đâu đây. Bà mẹ của Châu nhìn thấy chúng tôi thì không cảm nhận được mặt. Bà bắt đầu thút thít khóc. Tôi đứng h&#i trong phòng ngày qua ngày&#i m&# đau khổ này đã đi bao nhiêu năm c&#t cho đi a con yêu đi u củ a mình. Chỉ n tranh th&#t tàn nh&#n ! Nó như mặt con quỷ luôn luôn c&#i c&#t trên s&# đau khổ củ a con người. Nó l&#y xác chết làm chiến lợi phẩm. Quỳnh Hoa nhìn thấy Châu, bằng hai hàng lệ tuôn trào. Tôi đi a chỉ c khăn tay, nàng cảm l&#y, che lên mặt và đi v&#i ra ngoài. Tôi không ngờ nàng quá th&#ng tâm như vậy đi v&#i mặt người&#i b&#n m&#i quên. Tôi an ủi Bà Mẹ củ a Châu mấy câu rồi v&#i v&#i đi tìm Quỳnh Hoa. Nhìn nàng đứng đi a chỉ c c&#t ngoài hành lang bình yên, đôi vai rung lên tiếng h&#i, có lẽ nàng đã quá xúc cảm. Tôi ch&#ng biết làm sao để an ủi nàng. Mi&#ng l&#i c&#ng đi, chân tay thả thả, tôi lơ ng&#l&# đ&#n bên nàng, mặt tôi cũng bắt đầu nh&#o l&#, tôi ôm l&#y đôi vai bé bằng củ a nàng. Quỳnh Hoa quay mặt l&#i và úp mặt vào vai tôi khóc n&#c n&# như mặt đi a con nít. Có lẽ những đau khổ th&#m kín lâu nay đi&#c đi&#p tuôn ra đi theo dòng nước c&#t. Tôi đi m&#c nàng khóc cho đã đi&#i. Mặt vài người&#i đi ngang d&#m chúng tôi v&#i đôi mặt dò h&#i rồi b&# đi. Chuy&#n khóc l&#c quá bình thường &# đây. Nàng khóc mặt lúc rồi b&#t đi u im lặng, chỉ còn những tiếng n&#c ngh&#n ngào. Tôi an ủi nàng:

- Em đừng khóc nữa, anh Châu chắc không đi n&#i nào đâu, Mẹ anh nói Bác Sĩ cho hay anh đã qua cửa hi&#m nghèo rồi chế chế bình phục thôi.

CÂY CỎ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Nàng thì th&m bên tai tôi:

- Em nh& Ba em h&i đó, cũng n&m & B&nh Vi&n này, trong c&n h&p h&i, nên không c&m n&i n&&c m&t, xin anh tha l&i cho em.

- Anh xin l&i em, không ng& cu&c thăm vi&ng này đã g&i cho em nh&ng đau đ&n nh& v&y.

- Anh đ&ng nói v&y, anh không có l&i gì c&, ch& vì em t&i thân đó thôi.

Khi đã t&nh trí, nhìn th&y m&t bên vai áo tôi &&t đ&m n&&c m&t, có l& th&y h&i ng&&ng ngừng nên đ&y nh& tôi ra và lí nhí m&y l&i xin l&i. Tôi v&i d&iu nàng ra xe và r& ra ngoài ph& ki&m ăn. Tôi đ&n Qu&nh Hoa vào quán nh& m&t đôi tình nhân g&n bó bên nhau. Nh&ng c&p m&t nhìn soi bói c&a đám th&c khách mà quá n&a là lính tráng khi&n nàng h&i b&i r&i. Tôi nhìn nàng v&i đôi m&t n&ng n&n, th&m cảm &n Th&&ng Đ& đã cho tôi có đ&p làm quen v&i ng&&i con gái đ& th&&ng và th&y m& nh& v&y. S& hi&n đi&n c&a nàng trong đ&i s&ng khi&n tôi th&y nh&ng gánh n&ng trên vai nh& nh&ng h&n. Q&nh Hoa là m&t dòng su&i ng&t, m&t bóng mát, m&t hy v&ng, m&t n&i yên ngh& êm đ&m cho linh h&n th& xác m&t m&i c&a tôi trong cu&c chi&n tàn nh&n đ&y máu và n&&c m&t này. Tôi v&n c&m th&y r&ng sau nét m&t vô t&ng ây th&, Qu&nh Hoa có m&t s&c thu hút k& l&, gi&ng nh& m&t vùng đ&t m&i ch&a đ&y nh&ng bí m&t quy&n r& đ&i v&i nh&ng nhà thám hi&m. Đ&ng v&y, nàng chính là s& thiêng li&ng k& bí, m&t v&&n Đ&a Đ&ng cho riêng tôi. Tôi v&n ch&a hi&u t&i sao nàng quá th&&ng tâm khi thăm Châu trong b&nh vi&n nên mu&n tìm hi&u thêm:

- Q&nh Hoa & Phú Nh&n lâu ch&a ?

- Đ& g&n m&t năm thôi, em ra tr&&ng s& ph&m c&p t&c r&i xin đ&i v& đ&y ngay.

- Sao em không xin đ&y & g&n nhà có ph&i ti&n h&n không ?

- Ngày x&a, Ba em làm Qu&n Tr&&ng Phú Nh&n. Ng&&i đã b&c cu&c đ&i đ& xây đ&ng cái qu&n đ&o heo hút gió này. Th&i Đ& Nh&t C&ng Hòa, dân chúng t& mi&n ven bi&n và t&ng ngoài B&c di c&

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đo & Nguyễn Th&ch-H&nh
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

---

lên đây lập nghiệp, đã được chính quyền t&nh tình giúp đỡ. Nhưng rồi trong một cuộc đi thăm đ&nh đi&nh của một xã phía Tây Qu&nh L&, Ba em đã lọt vào ổ ph&nh kích và bắt sát h&i. Em lên lên, mu&nh tiếp nối cái hoài bão của Ba em là nâng cao dân trí đ&nh có thể hiểu được ý nghĩa của sự t&nh do, dân chủ, công bình và lập pháp.

Tôi th&nh nghĩ rằng danh t&nh do, dân chủ thật quá mơ hồ đối với những người lính tác chiến, với đám dân quê nghèo thật h&nh đây. Gia đình, vợ con, miếng cơm manh áo, miếng sống có lẽ gần gũi hơn. Tôi thấy và kính nể và thương người con gái mới lớn mang trong lòng một hoài bão quá lý tưởng, quá to lớn. Nàng đúng là một Tiên Nữ mà Thương người Đ&nh đã gọi xuống cõi trần đời khổ đau này.

Sau khi lên đi thăm Châu, chúng tôi thấy gần gũi nhau hơn. Tôi tìm thấy ở nàng một niềm vui, một niềm đam mê, một mái ấm gia đình cho tận hưởng lại. Vùng đất hoang vu này trở nên tươi mát đáng yêu bởi vì chim nào cũng thấy đóa Hoa Qu&nh nở r&nh r&nh.

Chúng tôi đã yêu nhau, có núi rừng và con sông như ch&nh y qua qu&nh làm ch&nh ng. Con sông thật hiền hòa và đẹp thương như người tôi yêu. Bên bờ sông như hàng cây Ph&nh ng V&nh nở đ&nh rực rỡ mùa hè. Mùa mưa nước phù sa đổ xuống trên ngàn ch&nh y cuốn cuốn xuống người người hát cây cỏ u sầu như bước qua sông. Cây cỏ như sỏi sỏi có vài nh&nh p, b&nh ngang ch&nh đ&nh cho một chiếc xe dò qua lội. Mùa nắng, nước cạn trên những bãi cát trắng tinh. Người ta đào cát thành những vũng nước trong, gánh v&nh đổ xuống. Giữa lòng sông nước trong vắt nhìn thấy cát và sỏi t&nh d&nh đá, nước chảy l&nh ng l&. Một chàng Ph&nh Th&nh ra tắm sông đ&nh đ&nh chiêm ng&nh ng như nàng thôn nữ cao nguyên nước no tròn và r&nh t&nh nhiên. Tôi yêu núi rừng Cao Nguyên, mới buổi sáng thấy đ&nh ng trên đ&nh nhìn chung quanh ch&nh thấy một màu xanh r&nh, m&nh mông như biển cả. Tôi yêu con sông bé nhỏ, tôi yêu cây cỏ u sầu cũ kỹ đ&nh qua sông, tôi yêu hàng cây Ph&nh ng V&nh h&nh trò, tôi yêu sân trường tiểu học Phú Nhuận, tôi yêu con đường nhỏ bé bên ch&nh y qua qu&nh l& và băng qua núi rừng Cao Nguyên. Tôi yêu và yêu rất nhiều, bởi vì ở đâu cũng thấy hình bóng của nàng. Tôi yêu làm những buổi chiều hai đứa đi dạo nhau ra bờ sông, lang thang dưới những hàng cây xanh um, học người trên thành phố nhìn dòng nước chảy trôi. Nàng ngồi bên tôi, đóng cửa hai hàng chân trường mu&nh t, cười nói vô tư như một Thiên Nữ. Trời Đ&nh t, Vũ Tr&nh, Trời Gian như người người h&nh, ôi đẹp đ&nh và thanh bình đất nước tôi!

Ở đó, bên y gi&nh, không nghe tiếng súng nổ, không nghe tiếng g&nh m&nh của máy bay phản lực, không gian hoàn toàn yên tĩnh.

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&#o & Nguy&#n Th&#ch-H&#n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Chúng tôi đã d&#t nh&#ng gi&#c m&#ng t&#ng lai đ&#n s&# và êm đ&#m.

- Quỳnh Hoa &#i, mai này chi&#n tranh ch&#m đ&#t, anh s&# c&#t m&#t căn nhà bên b&# sông này, em s&# tí&#p t&#c đ&#y h&#c, còn anh s&# bi&#n vùng đ&#t màu m&# này thành m&#t đ&#n đ&#n tr&#u phú, em có ch&#u không ?

- Anh tr&#ng cho em m&#t v&#n trái cây mít , &#i, xoài, đu đ&#, m&#ng c&#u nghe anh.

- &#, anh s&# tr&#ng b&#t c&# cây gì em mu&#n.

- Anh h&#a th&#ng em và chi&#u chu&#ng em nh&# ngày x&#a Ba yêu th&#ng và chi&#u chu&#ng em nghe.

- Anh h&#a.

- Anh đ&#ng b&# em, nh&# Ba đã b&# em m&#t mình, em s&# l&#m.

- Không, anh s&# không b&# em m&#t mình.

- Nghe anh nói th&# m&#ng và sung s&#ng quá, cảm &#n Tr&#i Ph&#t đã cho em g&#p anh. Có l&# Ba đã run r&#i em g&#p anh đó. L&#p &#i em th&#ng anh l&#m, anh bi&#t không?

- Sao em th&#ng anh nhi&#u đ&# v&#y ?

- Không bi&#t n&#a, có l&# em th&#y anh gi&#ng Ba em. Anh chi&#u chu&#ng em, anh là ng&#i l&#n, bao dung, đ&#i l&#ng, bi&#t nhi&#u, hi&#u nhi&#u. Anh bi&#t không, hôm em g&#p anh đi hành quân, em th&#y

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

---

anh oai hùng quá, gi&ng nh& Ba em ngày x&a. M&y Ông Lĩnh th&ng anh l&m ph&i không ?

- Không m&y ông &y ghét anh l&m.

- Cái m&t x&o, ai mà ghét anh. Anh nhi&u đào l&m ph&i không ? nói cho em nghe đi.

- Có mình em th&ng anh thôi, thi&t đó.

Tôi ng&i bên nàng, u&ng t&ng gi&t tình yêu ng&t ngào, nghe trái tim mình đ&p t&ng đi&u nh&c run r&y trên l&i vào Thiên Đ&ng ch& có hai đ&a chúng tôi. Nàng đã đ&y cho tôi bi&t m& m&ng, th&y đ&i đáng yêu h&n, nh&ng th& đó tôi đã đánh m&t t& khi m&i l&n, t& khi b& c chân vào quân ngũ, tôi v&n nghĩ tu&i tr& c&a tôi đang đi vào ngõ c&t và ch& còn nh&ng gi&c m& hải hùng. Đ&i tôi th&t tr&ng r&ng n&u không có nàng. Tôi th&y yêu th&ng nàng quá đ&i. Quỳnh Hoa v&n còn v& nh&ng gi&c m& c&a nàng nh&ng tôi không còn nghe gì c&, ch& th&y cánh môi h&ng m&p máy, h&i th& th&m tho mùi mía l&i ph& trên m&t tôi. B&t ch&t, tôi ôm và hôn nàng say đ&m, ng&&i nóng b&ng nh& có dòng đi&n ch&y ào &t t& tim lên đ&u. Nàng đ&y nh& tôi ra:

- Coi kìa, ng&&i ta c&&i mình đó.

- Ai mà dám c&&i mình.

Nàng đánh tr&ng l&ng, bâng qu& h&i tôi:

- Anh &i, cây cỏ u này có tên không anh.

- Anh cũng ch&ng bi&t n&a, hay là mình đ&t cho nó m&t cái tên làm k& ni&m nghe.

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

- Em cho anh đ&t đ&.

- , hay là mình g&i là Cây Cỏ u Biên Gi&i nghe em.

- Cái tên nghe cũng hay đ&y, nh&ng mà nghe có v& chia ly quá. Gi&ng nh& trong bài “Chi&u M&a Biên Gi&i anh đi v& đâu” c&a Nguy&n Văn Đông v&y.

Tôi ph& c&i:

- M&i th&ng nhau mà em đã nghĩ đ&n chuy&n chia ly r&i.

- Nh&ng mà em s& l&m, th&i bu&i chi&n tranh... L& mai này, anh b& em & đây m&t mình, em bu&n l&m đ&.

- Không, anh s& không b& em m&t mình, anh s& xin v&i M& đ& c&i em, chúng ta mãi mãi bên nhau.

Nàng reo lên sung s&ng nh& m&t đ&a con nít, m&t sáng ng&i nh&ng tia hy v&ng, r&i ôm l&y tôi. Ôi mùi th&m ng&t ngào, tôi làm b& đ&y nh& nàng ra:

- Coi ch&ng ng&i ta th&y, h& c&i mình đ&.

- Ai c&i h& m&i hàm răng !

Th&t không ng&, n&i r&ng rú hoang vu nguy hi&m này ai nghe đ&n cũng r&n tóc gáy. B&n bè, ng&i thân, lâu không g&p nhau, h&i tôi bây gi& & đâu, tôi tr& l&i & qu&n Phú Nh&n t&nh Cheo

CÂY CỎ U BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

Reo, ai cũng lẽ l& i ch&c tôi b& h&t đ&t r&i sao lên mi&n Th&ng & v&y, tôi ch& c&i khi. Bây giờ tôi đã có lý do đ& tr& l&i h& ... B&i vì tôi mê hoa Q&nh, th& thôi.

- Anh làm gì ng&i th& ra th&, hãy nói n&a v& t&ng lai c&a chúng ta cho em nghe đi.

- Anh đang sung s&ng quá nên làm m&t bài th& k& ni&m.

- , anh bi&t làm th& n&a sao? Hãy đ&c em nghe đi, em s& th&ng cho anh.

- , anh đ&c th& con cóc, em đ&ng c&i nghe. Em bi&t th& con cóc không ? Con cóc trong hang, con cóc nh&y ra.

Nàng đ&c ti&p:

- Con cóc ng&i đó, con cóc nh&y đi... v&i anh !!! Em thích th& con cóc l&m. Em s& làm con cóc nh& trong chuy&n c& tích gì đó, anh h&c trò có ng&i v& cóc x&u xí, đêm đêm hi&n nguyên hình là m&t nàng Tiên sẵn sóc cho ch&ng. Ban ngày là m&t con cóc l&o đ&o theo ch&ng.

- N&u em là m&t nàng Tiên cóc, anh s& b& em vào ba lô mang theo khi đi hành quân, anh s& tâm s& v&i em.

- Anh ph&i đ&c th& cóc cho em nghe. , n&u v&y m&y Ông Lính s& g&i anh là ng&i điên đó.

- Anh điên vì em, thì anh cũng ch&u.

Nàng bá c& tôi n&ng n&u:

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

- Thôi đừng đánh trống lảng, đừng có thối con cóc cho em nghe đi anh.

- Ồ, anh đừng nghe, cảm cảm đi đó, đừng a nào cảm cảm anh khóa miệng lại cho mà coi.

Chiều về thối phóng bên sông,

Thầy Quỳnh thối ngắt thầy lòng xôn xao.

Nàng cảm cảm rßi, hai tay đánh liên hồi vào vai tôi. Một ngày nhßi ngày trôi qua, trong thung lũng tình yêu, bên cây cầu biên giới, nơi chßt đã tßm chßu rút lui, đừng nhßng chß cho tình yêu hoa bßm ngßt ngào. Tôi lấy con dao gß đeo bên mình khßc cầu thối trên thành cßu sßt để đánh dßu mßt chßng đßng yêu đßng...

- Anh mu&n vào chß hay đßn nhà ai ß qu&n Phú Nh&n ?

Ti&ng ngßi tài xế kéo tôi về thối cßi. Gißc mß thối tßng nßngßi, nhß cußc tình cßa chúng tôi.

- Anh cho tôi lại trống ngßu hßc.

Quang cảm nhß về không thay đßi mßy, ngôi trống ngßu hßc về nhß xa. thối gian nhß ngßng trời ß qu&n ß nhß bé này. Phß chß điều hiu về còn kia, hàng rào kßm gai chung quanh doanh trại nơi tôi đóng quân về còn đó, nhßng chßng ai biết đßn mßt ngßngßi con gái đßp nhß hoa Quỳnh đã tßng in dßu chân nơi chßn này. Hình ßnh ngày xa về còn đß chß thißu mßt ngßngßi. Tôi hßi ngßngßi tài xế chßy ra phía cây cßu. Chißc cßu sßt nhß bé đßy dßu kß nißm, tôi nhß trong gißc mß, Chàng Tú Uyên ngày xa khi tßnh gißc không thßy ngßngßi đßp trong tranh đầu nßa, chßc cũng ngßngßng nhß tôi hôm nay thôi. Tôi bßc lên cßu, ngßi đứng vào chß ngày xa chúng tôi đã tßng có mßt thối mß mßng. Tôi ngßi bßt xußng, hai chân đßng đßa, mßt nhìn xa xăm trên nhßng ngßngßng vĩ bên sông, cảm tìm chút nhßng vàng ngày xa cßa mßt bußi chiều

CÂY CỎ BIÊN GIỚI

Tác Giả: Minh-Đ&o & Nguy&n Th&ch-H&n
Thứ Bảy, 12 Tháng 5 Năm 2012 06:32

---

tà. Tìm mãi cũng chẳng thấy đâu, không thấy mặt dù tích gì của nàng. Nổi thành cỏ u này tôi đã hôn nh&ng n& hôn đ&u tiên trong đ&i, v& nh&ng gi&c m& và đ&c nh&ng bài th& con cóc đ&u tiên trong đ&i. Đúng là cây câu chia ly nh& nàng đã nói. Bây giờ nàng ở đâu, hay đã b& xác trên t&nh l& S& B&y trên đ&ng di t&n v& Tuy Hoà. Ồ phải rồi, tôi phải tìm l&i bài th& con cóc có l& đó là k& ni&m duy nh&t còn l&i của tôi v&i nàng. Tôi dò t&ng t&c s&t trên thành cỏ u, bài th& còn đó nh&ng đã dài h&n hai câu:

Chi&u v& chi&u v&n m&t mình,

Trách ng&&i năm cũ b& tình b& v&.

Tôi bay v& Hoa K& lòng buồn miên man, bao nhiêu háo h&c của ngày tr& l&i Việt Nam đã tiêu tan đâu mặt ch& còn l&i s& m&t m&i và chán ch&&ng. Tôi đã đi m&i n&i, đ& tìm tung tích của Qu&nh Hoa nh&ng cũng không có tin t&c gì. Ngày &y n&u tôi không b& k&t ngoài Hu&, ch&c chúng tôi đã ch&t bên nhau hay cùng nhau lên trên con tàu v&&t biên. Th&i gian th&m thoát trôi đi, tóc tôi đã b&t đ&u đi m b&c. M&i l&n đi đâu, th&y bóng dáng mái tóc th& và chi&c áo dài tr&ng lòng tôi l&i xôn xao nh& ngày nào bên chi&c C&u Biên Gi&i.